

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hová az előfizetési penzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Nen-Marki 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész ivon.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési fölhívás

a

„Székely Hirlap“

Politikai, társadalmi- és a marosvásárhelyi „Jogász-Egylet“ közlönyének

V-ik évfolyam második felére.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Fél évre 3 forint. Évnegyed-re 1 frt 50 kr. o. é.

Az előfizetési díj, legcélszerűbben postai utalvánnyal, a „Székely Hirlap“ kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre, küldendő.

Teendőink a Székelyföldön. *)

I.

Midőn a m. keleti vasut kolozsvári szárnyvonala a közforgalomnak átadatott, azon sokat jelentő sorok voltak a hirdetésben, hogy a magyar keleti vasut minden tervezett munkálatait befejezte, és így az erdélyi vasuthálózat — úgy mint az tervezve volt, teljesen ki van építve.

Tehát a sovárogyva várt közlekedési eszközök Erdély lakosságának rendelkezésére állanak. Most e vívmányok élvezésében időszerű körültekinteni, s e kérdéssel foglalkozni: quid nunc?

Minden eszköznek rendeltetése valamely célnak elérése, és így a vasutaknak is kétségtelen missiója abban áll, hogy a szellemi- és anyagi gyarapodásnak emeltyűje legyen.

Az építkezési munkálatok ezer meg ezer embernek nyújtottak kenyeret — ezen korszak a munkás osztály életében mindig feledhetetlen lesz.

Sok és mindennemű munka, magas díjak, az anyagszerek mesés értékben voltak hasznosíthatók.

Azonban fájdalommal kell azon tapasztalunkat följegyezni, hogy népünk az anyagi gyarapodás ezen biztos eszközét kellően nem vette igénybe.

Itt-ott megpróbálkozott a földmunkával, néhol az építkezéseknél is tett kísérletet, de a legnagyobb munkarészt olasz-, horvát- s más idegen országbeli munkások végezték, kezeikbe ment a sok munkabér.

Többször gondolkodtunk ezen baj okai fölül, s abban találtuk fel azokat, hogy népünknek hiányzik a kitartás, nincsen hajlama magát tökéletesíteni, mindent úgy öhajjt végezni, mint apától tanulta, — idegenkedik minden újítástól, — épen azért a köfektéseknél megszokott kezdetleges munkarendszer szerint célszerűtlen eszközeivel hátramaradott mindig munkálkodásában, — s hol az eredmény után szolgáltatatták a díjazást, na-

*) Ajánljuk a korszerű cikksorozatott olvasóink becses figyelmébe. Szerk.

gyon keveset tudott szerezni, míg mellette betanult idegen munkások könnyűs zerrel zsebelték be a pénzt.

Ez a fejszés és baltás székely nép nem tudott a krajnai favágókkal versenyezni, s tudunk reá esetet, hogy egy tölgyfa erdőt a vállalkozó, levágás és hasábolás végett, krajnaiaknak adott át, holott ezeknek utazási költségeit jövetmenet hordozni kénytelen volt, s még is olcsóbb árban végeztette a munkát, mint a helybeliek vagy környékeliek arra vállalkoztak.

Hasztalan volt minden intelmünk, hogy vizsgálják meg az idegenek munkaeszközeit, tanulmányozzák fogásaikat, zápra szorított borsikó pipaszár mellől az vol válasza éhező atyánkfának, vaj a .. nye.

Körakásoknál, folyampartok erősítésénél a Horváthországból bevándorolt igazán buta néppel a mi embereink nem tudtak versenyezni.

Az a sok kőhid mind olasz és másféle idegen munkás által készült.

Szomorú, de igaz, hogy a keleti vasut építkezési költségeinek alig 10% maradt az országban a többi mind kivándorolt innen, s aztán a mi kevés bennmaradott is, annak is nagyobb része a kocsmárosok fiókjába vándorolt, mert népünk máról holnapra él, — előregondoskodás, számítás nem kenyerre.

Isten bizony szánalmat ébreszt a s.-sz.-györgyi-, kézdi-vásárhelyi- sz.-udvarhelyi piacnak megtekintése egy közönséges vasárnapon, midőn a székely atyafi kis értékű áruját eladva divisionalis, s mindenféle füstös írásaival, a procator urak kezeibe utolsó fillérét beszolgáltatja, hogy anyai vagy apai részét sógorától, testvérétől kiperelhesse, s végül mi a nagy per tárgya? egy néhány öl roszt föld, vagy egy belső teleknek, mit sem jövedelmező része.

Az atyafiak per nélkül nem élhetnek, s ezen gyengéjüket ügyvédek, zugirok legiója lelketlenül kizsákmányolja.

Korunkban ez egy ellenőrzés nélküli életmódja a pennás csavargóknak, s mi tudunk esetet, hogy csalásért elcsapott adóhivatali tisztviselő elítéletlen üzi az ügyvédi mesterséget, contókot hajt fel, adósokat zaklat, a törvényszék íródaiban solícital, s mint fiscalis uriasan éli napjait. De bocsánat, e tollunkba akadt kitérésért csak azt akartuk ezzel bizonyítani, hogy népünk a realitás és biztos hasznót hajtó munkánál többre becsüli, a kétes hasznót ígérő olyan fáradozást, melyről el van hitetve, hogy ilyen, vagy amolyan nyereményt nyújt neki.

Rövidbe foglalva, — minket korunknak magasabb szabásu nemzet gazdasági amlatai készületlenül találtak, népünk munkaerjét a világpiacra nem tudta hasznosítani, kézműiparunk elavult fogásaival, tulélt modorával őskori kezdetleges állapotában haszonvehetetlennek bizonyult be, s épen azért kereskedelmünk legnagyobb részben a ponyvasátor készítésben és a singgel való ügyes elbánásban találja netovábbját.

Ily állásunkban helyén van fölvetett kérdésünk, hogy a keleti vasut hálózatának elkészülésével mit tegyünk, hogy az országnak ennek létesíthetése céljából hozott erő feletti áldozatait hasznunkra fordíthassuk.

Megkísértjük nézeteinknek kifejezést adni, midőn ezt teszszük, kérjük szives figyelembevételét annak, hogy specialiter a Székelyföld ép ezi elmélkedésünk tárgyát.

Nekünk földadatunk a termelésben áll, hogy termékeink elárúsítása által pénzhez jutva mindazokat megszerezhessük, miket mi égálji viszonyainknál fogva magunk elő nem állíthatunk, hanem másoktól meg- és beszerezni kényszerülve vagyunk.

És itt első sorban azon kérdésre kell megfelelnünk, hogy hát mi az tulajdonképen, a mi-mi termelni képesek vagyunk, más szókkal, mint termelési anyagok állanak rendelkezésünkre, miről a jövő számban.

A sommás perekbeni felebbvitelek határideje.

Ezt megelőző számban elmondottuk a sommás ügyekben hozott bírói ítéletek közlése iránt nézeteinket, lássuk kapcsolatban ezzel a sommás perekbeni felebbvitel határideje felett felmerült különböző nézeteket.

A sommás ügyekbeni felebbvitel határideje törv. rendtartásunkban sokkal határozottabban van előírva, mint például az ítéletek közlése körüli eljárás, s e kérdés kezdetől t. i. a perrendtartásnak életbe lépésétől mostanig mégis különböző vélemények sőt különböző tartalmi határozatok hozatalára adott alkalmat; megérdemli tehát, hogy e kérdéssel kissé behatóbban foglalkozzunk annál is inkább, mert a felebbviteli határidő a felekre nézve nagy horderejű s igen fontos kérdést képez.

A törv. rendt. a sommás perekbeni felebbvitelre nézve két esetet különböztet meg, ugyanis:

1. vagy megjelent a fél vagy
2. a peresfelek valamelyikének a kitűzött tárgyaláson elmulasztott megjelenése folytán hozatik a bírói határozat.

Első esetben a 125. § szeriat a felebbvitel azonnal bejelentendő s 8 nap alatt írásba is indokolható.

Második esetben csak semimségi panasznak van helye, melynek beadási határideje a bíróság helyén lakó felekre nézve három, azon felekre nézve pedig, kik a bíróság székhelyén nem laknak 8 napban állapittatik meg.

E kérdéseket tehát fentebbi két eset praecis meghatározásával a törvényhozás megoldottnak hitte számításra kívül hagyva azon harmadik esetet, hogy a törvény határozott rendelete ellenére esetek merülhetnek s tényleg fel is merültek, midőn a bíró ítéletét nem hirdeti ki azonnal, hanem azt a feleknek írásban kézbesítettván a felektől elvonja azon tehélséget, hogy felebbvitelüket azonnal teljesíthessék. S épen, mert ezen esetről törvény nem intézkedik, s nézetünk szerint erről, mint határozott intézkedéseivel ellenkező tényekről nem is intézkedhetik, forognak fenn kételyek, melyek a m. kir. curia ítélőszéki és semmisítő osztály ellentétes határozatainak váltak előidézőjévé.

A semmitőszék ugyanis ez esetre nézve következőleg határozott:

„miután a fél, kinek a sommás perbeni ítélet kézbesítettett, ez által a felebbvitel iránt azonnal teendő „nyilatkozattól elzárattott, és miután a polg. törv. rendt. „általános szabályai a sommás eljárásban is alkalmazandók, a 227. §. szerint pedig a felebbvitel határideje rendszerint 15 nap s alperes felebbezvényét „határidőn belül adta be, azon fellebbezvény helytelenül lett visszautasítva (1870 január 22-ről 87 sz. a kelt. „decisio.)

A legfőbb ítélőszék pedig következőleg:

„alperesek fellebbezése, mint nyilván elkésett viszszautasittatik, mert alperesek a nekik bár szabályellenesen nem kihirdetett, de 1870 július 27-én, kézbesi-

„tett másodbirói ítélet ellen csak aug. 11-én, tehát 15 „napi határidőn belül, s így a törv. rendtartásnak a „sommás eljárás szerint tárgyalat perekben szabályul szol- „gáló 125. §-ához képest nyilván elkésve adták be (1871 „január 30-ról 1870. szám alatt kelt legfőbb ítélőszéki határozat.)

Tehát a curia két osztálya közül az ítélet írásban lett kézbesítése esetében

a sém mitőszék a 227. §-ust alkalmazza a felelbbvitel határidejét 15

a legfőbb ítélőszék pedig a 125. §. alapján 8 napra határozza.

Kérdés merül fel tehát az iránt, melyik forrúnak correct a határozata.

Nézetünk szerint egyiknek sem, mert véleményünk szerint miután a bíróság azáltal, hogy az ítéletet a felekkel kihirdetés helyett írásban közölte, a törvény határozott szabályát szegte meg, s ennél fogva az ügyet törvény rendes medrébe visszavezetni, vagy is a sommás bírónak az ítélet kihirdetését s a bejelentendő felelbbvitel jegyzőkönyvbe vételét meghagyni, vélnők a legfelsőbb bíróság, legcorrectebb intézkedésnek. Ez iránti további intézkedéseinket jövő alkalommal.

= Az ugynevezett országos bank értekezletet, mint előre hirdetve volt f. hó 20-án tartották meg. Bankot ugyan nem csináltak, jőformán nem is beszéltek róla, de igen annál több botrányt. Az egész scaudalum, melynek megejtésére szélbali kegyelettel István király napját választották, éretlen demonstracio utozai hóbot volt. A Deák-párt s balközép tenetségesebb férfiai, kezdettől fogva nem vettek tudomást arról; még Jókai sem jelent meg, kit pedig az előges értekezleten elnöknek néztek volt ki. Ugy látszik, hogy ha a jövő század regényeit megírta is, a bank kérdését nem akarta neveltség tárgyává tenni.

Negyvenkét ellenzéki casinó, jobbadán kézbeli küldöttei előtt, kik között gatyások is foglaltak helyet, Simonyi Ernő hirdette a reakció vadnál vadabb tanait. Az egyszerű jóhiszemű emberek megjelentek, hogy legalább jelenlétükkel, egyébbel úgy sem tudnak, segítségére legyenek az ügynek, s végig hallgatva Simonyi vihar vetését: méreggel szívőkben távoztak el.

Bámulatós az a yakság, melylyel a szélbalok világ-szerzte megverve vannak. A párizsi petroleumosok, kik a végzetes testvérharcban el nem estek, deportálva vannak. A spanyol szélsők, miután a granadai forradalmi kormány, melynek élén egy bukott kereskedő állott, hol egy szabó s kalapos vezetik a hadügyet, s az igazságügyminiszter bádógos volt, bujdosik, mint Argirus király, miután Se-villából a narancsok hazájából is kiugrasztottak, egyetlen városban üzik még hóbotjaikat. Ezen a mi szélbalunk nem okul, hanem provocal fegyverre, épen akkor, mikor állítólag az ország hitelének akar szolgálatot tenni.

TÁRCSA.

Egy körséta a bécsi világkiállításon.

(Vége.)

A főcsarnok után alkalmasint legáltalánosabb érdekekkel bir a műcsarnok, mely a főépülettől keletre fekszik s áll egy közös udvar körül fekvő épülettől, melyek közül a nyugoti nagyobb, mint 110 öl hosszú és 20 öl széles, 4 oszlopokkal díszített főbejárással, az északra és délre fekvő két kisebb épület hossza mintegy 40 ölegyekötve két fedett folyósóval.

E műcsarnok magában is egy nagy világkiállítás, melyben mintegy összpontosítva találja a vizsgáló a különböző muzeumok válogatott műkincseit. A szobrok között is több műbecsessel bíró van, de nagyobb szerű a régiség-tár és a nagy épületben négy sorral berendezett képtár. Műbirálónak is bajos a sok jeles közül kiválogatni a legjelesbbeket. A jelesekben közé tartozik: Germanicus diadal-menete a megaláztatásban is méltóságteljes büszke Tusneldával, továbbá Matejkó két képe: Lublyo egyesülése és Báthori István, a mint az orosz czár II-ik Iván követségét fogadja a pleskani táborban 1581-ben. Pettenkosen August több magyar jellegű képei közt a magyar önkényesek (becsára 25 ezer forint.) Makartól Katharina Kornáro ciprus királynéja stb. A magyar osztályban örömmel látjuk, hogy honfaink művei is nagyban magukra vonják a műértők figyelmét; a többiek között Vastag, gomba-szedő cigány-nője és oláh lakodalmi menete. A régiség-tárban is figyelmet ébreszt Magyarország kiállított műkincseivel.

Általános érdekű továbbá a nagy gépcarnok, mely a főépülettől északra, azzal párhuzamban mintegy 450 öl hosszúságban és 25 öl szélességben magában foglalja nagy mértékben mind azt, a mi a gépezetben eddigelő kitűnő előállítva van, minden lehető alkalmasban. A kisebb kézi gépektől a legnagyobb összetett s különböző

Azt mondják a philosophusok, hogy a kit valamely szenvedély rabjává tett, ha elvesztette is egyéb tárgyra nézve érzelmei helyes használatát, de rögeszméjét illetőleg rendkívül találékony. Ez állítás igazságát a mi szélsőink is bizonyítják. Bármily együgyűek is egyébként, de azon alkalmat, hol a középbalit üthetik, úgy megérzik, mint a disznó a szarvasgombát, mint a hagyma a tavaszt. A bankügyet is erre használták fel, s el is érték teljesen. A balközép nemzetgazdász Horn ur, kinek nevét a gyűlés tagjai sehogy sem tudták megtanulni, mint néma tanu nézte végig Simonyi ur kegyetlenkedését, kinek nem volt elég, hogy kést ütött a „balközép” szívébe, hanem meg is torgatta azt abban.

Hoztak határozatot is, hogy t. i. a nemzeti bank érdekében irjanak fel a kormányhoz, hogy indítsanak országos agitaciot stb. Hanem mindebből semmi sem lesz, hiszen a bank élő diadala lenne a kiegyezésnek, melytől pedig a szélső-bal inkább fél, mint a boszorkány a keresztbe tett seprőtől.

Vidék.

— **Tordáról** aug. 23-ikáról kelezve, egy jó barátunktól, kinek igazság érzetere sokat adunk, következő levelet vettünk.

A „Keletben” tordai állapotok czim alatt megjelent cikket a „Székely Hírlap” közelebbi számában röviden reprodukálta. A kelet cikkében egy szó sincsen a mi igaz ne volna, regisztrálva hiven a Tordán fölmerült pénztári kezelés egyes momentumait, csak annyiban nem hiv, hogy ha az írónak eszébe jutott volna, még egy faciest tele irhatott volna.

Ellenben a „Székely Hírlap” apróságai között megjelent cikk, akár alaptalan informatio, akár tulzott buzgolkodás következtében nagy méltatlanságot követ el az ott megnevezett egyéneknek a mikor őket a hűtlen pénztárnok czinkos társainak nevezi.

Hogy az ott megnevezett urak czinkosai volnának a rajtavesztett pénztárnoknak; ez semmi tekintetben nem áll; nincs egész Torda megyében és városában egy teremtett lélek is, a ki elfogulhatatlanul róluk ezt távolról is föltegye, sőt excepto uno, hogy ők történetesen baloldaliak a mi ezen ügyben nem jöhet tekintetbe, mindannyian tiszta kezű és tiszta jellemű férfiak, kikhez eféle gyanúsításnak még csak árnyéka sem férhet stb.

Tisztelt barátunknak a hozzánk intézett levelére és más uton szerzett meggyőződésünk alapján is a következőket megjegyezni méltányosnak tartjuk.

Lapunkban az incriminált cikket a „Keletben” „Tordai állapotok” czimen megjelent tudósítás első benyo

czélokra alkalmazott gépek a szemlélő előtt működnek (főként d. e. 10–12 közt) gőzerő vagy mesterségesen felvezetett víz által hajtva, úgy hogy a vizsgáló szakértő közvetlen ismeretet szerezhet magának a gép működéséről, s a pusztá szemlélő is bámulva látja a rövid idő alatt előállított eredményt. E csarnokban vannak különbözőféle szekerek is nagy számmal kiállítva.

A nagy gépcarnok mintegy kiegészítő részét képezik a gazdasági gépcarnokok; — a nyugoti tartományoké a főépület és a nagy gépcarnok nyugoti végei között, a keleti tartományoké pedig, — melyben a miénk is vannak — a nagy gépcarnoktól keletre. Itt összpontosítva lehet találni a gazdaság körében használt mindennemű gépeket és eszközöket a legegyszerűbbtől fölfelé, s az ezzel kapcsolatos ipar és gazdasági-csarnokban látható nagyon sok oly iparczik, mely a főkiállításban nem szerepel, s minden, mi a gazdaság körébe tartozik, a mivelés alatti termények csaknem mind képviselve vannak.

E két csarnokban, természetes helyzeténél fogva Magyarország kiváló helyet foglal el mennyiség és minőség tekintetében is. A gazdasági gépeken és különféle eszközökön kívül képviselve vannak a bányászati és kohászati tárgyak. Ott látjuk a maros-ujvári, tordai, parajdi sőt, s a petrozsényi köszénből emelt gula hirdeti, hogy hazánk e telephől nagy területet képes köszénnel hosszú időre ellátai. Termények is nagy bőségben vannak kiállítva, különösen szép a m.-óvári gazdasági intézet jól rendezett kiállítása, s több magánosok is, de meg kell vallani, hogy erdélyrészi honfitársaink nem eléggé használták fel a kedvező alkalmat, hogy iparczikkeiket s termésményeiket a világgal megismertessék, mint mondják sokan az ajánlkozók közül sem küldötték fel termésményeiket. Az is igaz, hogy bárha két kijáráshoz közel, de még sem a legelőnyösebb hely jutott számukra, hol a termények egy része kezdetben meg is ázott; a mellett az egyes tárgyak sincsenek oly előnyösen fölállítva, mint

mására irtuk. A czinkostársak elnevezését, becses levele vétele előtt, már akkor, midőn sorainkat papírra tettük, nem úgy értelmeztük, mintha nevezett urak a hűtlen pénztárnoknak, mint olyannak lettek volna czinkostársai; hanem úgy, hogy társai a tordai baloldali törekvésekben, melyek ellen cikkünk éle különben intézve volt. Sértő szándékunk nem volt, ama kifejezést menyiben félreértésre adhat alkalmat — készséggel visszavonjuk.

Szerkesztő.

M.-Sámsond, 1873. augusztus végén.

Csodálkozhatik, tisztelt szerkesztő ur, hogy ily félre-eső igénytelen helyről akad valaki, ki olvasó közönségének a Mezőség körülményeiről szándékozik némi ismeretést adni; talán e kérdés is fölmerül gondolatában, hogy vajjon mit irhatnak most, a Mezőségről? — Feleletül most annyit mondunk, hogy rosztat. Sajnos, hogy nekünk minden szavunk panasz, kivált most, midőn még egészségünk is meg van támadva az országszerzte sujtó csapás, a cholerajárvány által, vannak ugyan helységek leginkább közelünkben, — melyek az epidimia által mindegyik meg voltak kímélve, — de az aggodalom mégis csak megvan. Gazdaságunk igen meddő. A borzasztó hőség, szárazság, mely dinyeérlelésre is tulságos, már reményünket is ellankasztotta; gabonánk van de mind mennyiség, mind minőségre nézve gyenge; török-buzánk, — melyet csak az éjjeli harmat tart még kissé nedvesen — nem eléggé fejlett, és már idő előtt érik, jobban mondva szárad össze, — némely helyen még ilyen sincs; gazdaságunk sehogy sem vigasztal egyéb bajainkban.

Igen természetes, hogy e körülmények és az egész pénzüvilágba beüthött krach a mi pénztelenségünknek is kutforrasai mióta a m.-vásárhelyi takarékpénztár és „Kereskedelmi bank” a hitelezést megszüntette: azóta kétszeres bajban vergődünk: a pénzüforrasok teljes kiapadása mellett, gazdasági áruczikkeink nehéz eladhatása mellett is fizetnünk kell — de pénzt még vagyonunk lekötésével sem kaphatunk.

E körülmények sokak eszébe azon eszmét hozták vajon nem lenne üdös egy földhitelintézet felállítása Marosszéken? gyakran foglalkoztunk e kérdéssel magunk is, de leginkább jelenben, midőn annyi és annyiféle módon kísértjük a hitel eredményét.

Mindenek fölött azon kérdés merül fel, hogy ily pénztelen világban, midőn a meggyőződésünk szerint oly biztos alapon álló — kereskedelmi bank sem képes a hitelnek anyagi értéket adni, egy fennálló földhitelintézet vajon nem épen ilyen, vagy még pénztelenebb állapotban színlődnék-e? Megvalljuk, hogy ily fontos kérdés vitatása nem ily röviden és egyszerűen történhetnék meg; a szükség

sok másoké (az igaz nagy költséggel) hogy az arra járók figyelmét messziről magukra vonják. A borok is szerényen vonultak egy szegletbe három gulába rakva, de ez még sem ártott belbecsökre nézve, mert a kóstolni való borok szerecsére már előre pinczébe voltak rakva, s méltó elismerés- és dicséretben részesülnek, első helyen a csombordi és tófalvi rizlingek emelvén boraink jó hírét.

A ki tudja, hogy nevelés teszi az embert emberre, s hogy leghatalmasabb nemzet az, melynek legmiveltebb népe van: az érdeklődéssel keresi fel az egyes államok részéről kiállított minta néposkolaházakat, a milyen az osztrák oskolaház a tér keleti széle felé, az amerikai, sveiczi, Portugal és Svéd-oskolaházak, a nagy, csarnok nyugoti felétől délre szembe az illető országok főcsarnok-beli osztályaival. E tanszobák telyesen fel vannak szerelve; mindenikben kielégítő könyvtár nemcsak tan- hanem a tanítók használatára szánt könyvekkel is; külön szekrényekben vegytani, természettani, terményrajzi tárgyak- és eszközökkel, a falak rakva a szükséges térképekkel és alakzatokkal. A nagyon jól felszerelt svéd népiskolában mind egyes fa padocskák vannak alkalmazva előttük álló kis asztallal, melyek a rajzoló számára félig befelé húzható, alól fiókkal; az Amerikában lesrofolt egyes öntött vas székek vannak az első hátához lévén az utánuk következőnek asztal táblája erősítve. Egy hat öl hosszú és 3 öl széles szobában 35 széket lássam elhelyezve.

Keyés ember van, ki a kiállítási téren lévő mintegy kétszáz egy néhányra menő külön épület között fel ne keresné a „Neue Freie Presse”-nek a francia osztály déli szárnyával szemben fölállított pavillonját, melyben a mesterséges gépezetű sajtóból készen összehajtvá, csak csomagolásra várva kerülnek ki a lapok bámulatos gyorsasággal.

A különböző uralkodók palotái közül, melyek egész az eredetik alakjára vannak meglepő nagyságban építve legtöbb bámulója van az egyiptomi palota — persa és

sok mentőeszköz felé fordítja gondolatainkat de ily kérdés eldöntése azon időre való, midőn nem az égető szükség hanem, nyugodt anyagi állapotban a jövőre gondolás juttatja azt eszünkbe.

Nem vonjuk kétségbe, hogy földhitelintézet felállítása üdvös eredményű lenne, de arra akkor kell gondolnunk midőn nem a végső szükség, s az abból kifolyó, e tervet csaknem lehetetlennek feltüntető következmények sugallják. Adja isten, hogy nyugodt meggondolása ez eszmének, jó anyagi viszonyainkból következhessek be mihamarább.

— i — s.

Mi hir külföldön?

— **Franciaország.** A legutóbbi lapok igazat adnak Thiersnek, a mennyiben legtöbbször a fusió végmegbízultát hirdetik. A Gambetta lapja eleitől fogva semmi jelentőséget sem tulajdonított annak. A többi republikánus lapok több súlyt fektetnek arra. Némelyik szerint nem is annyira a köztársaság, mint Franciaország forog azon veszélyben, hogy a tulzó papuralom hatalma alá kerül, a mi aztán nemcsak az ők, de saját véleményünk szerint is, nagy veszedelem lenne.

A bonapartiak főembere Rouher következőleg nyilatkozik a fusióról: „A monarchista fusió nem állhat fenn, vagy ha elég ideje lesz is, hogy a monarchiát kimondja, az nem fog sokáig fennállani. Az orleansiak és legitimisták fusiója hasonlít azon jelenethez, midőn két haldokló beteg a halálos ágyon jegyzi el egymást. Ha sorsukat egymáshoz csatolták, az csak azért történt, hogy együttesen vesszenek el. Ha megkísértik, hogy V. Henriket trónra állítsák: a dolog vérontásra kerül. A köztársaságnak MacMahon alatt kell fennállania, mert ő becsületes ember, ki nem hajbász mellékes czélokra, s haláláig fog engedelmeskedni a nemzetgyűlés parancsainak. Midőn kérdék Rouhertől: ha valjon engedelmeskedni fog-e MacMahon a nemzetgyűlésnek azon esetben is, ha V. Henriket emeli trónra, azt felelte: hogy azon esetben nem fogná alávetni magát a nemzetgyűlés többségének; mert a kormányforma fölött, sikeresen csak a plebiszcitum dönthet.“ Ez elég világosan van mondva, ha igaz.

Spanyolországban a Carlisták Bilbao mellett egy francia és egy angol hajóra lődözve, amazon egy matrózt öltek meg, ezen nagy károkat okoztak. Már ez is nemzetközi botrány, de még itt nincs vége. Megsértették a genfi egyezményt is, midőn a piros keresztet tekintetbe nem véve, a sebesültekre is tüzeltek. Most már, mint rendszeren történni szokott, mentegetik magukat; azonban a francia és angol hajók, azon eljárás megtorlására vannak utasítva.

Dél-amerikai hírek szerint, a Németországból kitasított jezsuiták Braziliában s az argentin köztársaságban nagy számmal telepednek meg úgy, hogy csaknem minden községnek jezsuita papja van. Ezek különösen az elhanyagolt iskolákat vették különös pártfogásuk alá, s mint írják, eddigelő semmi kifogásra sem adtak okot. El-

török pavillomok, melyekbe a nagy tolongás miatt csak hajjal lehet bejutni, s eredetiségük — teljes berendezésük méltán vonza a közönséget, igyekezvén mindenki egymás mellett könnyű szerrel megtekinteni azt, mit másoként csak az illető országba utazva láthatna; kisebbek a marokkói- japáni lakók, köztük megvonulva a Wigvám épületek körül bódékban és sátrakban egész bazar van, hol törökök s persák árulják apró portékáikat jó drágán.

A többféle néplakók között legkitűnőbb kényelem és kellemes tekintetében a gyönyörű faragványokkal tele sveicziház, és a kiállítási tér keleti végében elhelyezett foralbergi emeletes parasztház. Boldog nép, hol a nagyobbbrész házakban lakhatik, — de munkás is. Közel hozzá egy módú szász lakóházának hű másolata, s mellette a községnél szerényebb „Székely ház“ telve belől és udvarán több apró házi eszközökkel és készítményekkel, melyet minden egyszerűsége mellett érdeklő látogatnak a külföldiek is. A kukoricza is csőzni kezdett már az udvaron. Szembe ezekkel a még egyszerűbb galicziai-, szeméniai-, orosz- és horvát paraszt házak. Ezekről kis távolságra emelkedik az üveg festészeti palota, s az ugynevezett „Sanitäts pavillon“, melyben valódi örömmel lehet látni: mennyit tud az ember a tudomány és mesterség segítségével, embertársának, főként a háboruk alkalmával okozott insége és nyomora enyhítésére, s gyógyítására tenni.

A kiállítási téren elszórva, csaknem minden országból vannak vendéglősök és kávéházak, melyek között, ha van is néhány drágább az ingyenczek és gazdagok számára p. o.: a francia Freres provencaux stb., — de többekben mérsékelt áron lehet étkezni; p. o.: az angol vendéglőben a magyar vendéglőben a magyar osztály szárnyasarnokából kimenve, — a szt.-Marxereknél, a gépcarsarnoktól északra; a pilseni vendéglőben a nagy csarnok délnyugoti része felé; és a nagyon sokak által látogatott Wiesinger vendéglőben az Erzsébeth sétányon szembe a francia osztályllyal, közel a „Presse“ pavillonjához (ebédelni lehet 1 frtől 1 frt 50 krig borral.) Ettől nem messze kedvelt kávézó hely a sveiczi kávéház, melyben a fírad-

hisszük, hisz ezek is azon nyájából valók, kikről meg van írva: hogy mint bárányok vonulnak be ide s tova, s aztán, mint farkasok uralkodnak.

Poroszországban, a poseni papnövelde, kormányi rendelet által, mert az állami főfelügyelet arranéze nem ismertetett el, közelebből bezárattott. Ott ugy látszik nincs kedvük hosszasan tréfálkozni, a renitens papi fejedelmekkel.

Choleraesetek városunkban.

Aug. 24-étől 26 iki estig megbetegült 12, ebből meghalt 4, gyógykezelés alatt maradt 8.

Mi hir városunkban?

— **Értesítés** A m.-vásárhelyi ev. ref. főiskola növendékei, ezennel értesítettnek, hogy avároson és különösen vidékén, még mindig uralkodó cholerajárvány miatt, az iskolai év szeptember 5-én történni szokott megnyitása, bizonytalan időre elnapoltatik, mikor történnő megnyitásáról, mely a járvány megszűnésétől függ, az érdekeltek hasonló uton értesítettni fognak. Az előjáróság.

— **A maros-vásárhelyi kir. törvényszék** elnöke a „Buda-pesti Közlöny“ ben pályázatot nyitott a királyi törvényszéknél két- és a mező-bándi járásbírósnál egy üres-ségben levő iróki állomásra. A pályázati határidő lejárt: 1873. szeptember 10-ike.

— **Hirdetmény**, melynélfogva közzétételik: mikép az egészségügyi bizottmány javaslata alapján, miután a cholerajárvány ezen sz. kir. városban oly mérvben szeli dült, hogy bárminő nagyobb szerű gyülekezet megtartható az itten minden év szeptember 4-én tartatni szokott ugynevezett Rozália napi országos vásár az azt 3 napon át megelőző baromvásárral együtt leendő megtartását a képviselő bizottság mai napon tartott közgyűlésében meghatározta. Maros-Vásárhely sz. kir város tanácsának 1873. augusztus hó 23-án tartott üléséből, a városi tanács.

— **Tordán** jövő szept. hó 8-án tartatni szokott ugynevezett kisasszony napi országos vásárt, tekintettel a Torda várossában- és vidékén, mind eddig uralgó cholera-járványra, betöltöttam. Tordán 1873. aug. 21-én. Miksa Elek alispán.

— **A „Lövész-torna-egylet“** rendkívüli közgyűlése aug. 24-én végre mégis megtartott, az eddig tanusított részvételetséghez képest elég számos tag jelenlétében. A gyűlés tárgyát azon kérdés képezé, hol legyen az egylet-helyisége? Városunk összes polgársága már régen belátta — és alkalmasint városunk képviselő bizottmánya is, — hogy a postaréten kiszemelt hely minden tekintetben alkalmatlan e célra; e meggyőződés eredménye azon egy hangu határozat lön, hogy egy új előterjesztés és kérelem adassék be városunk képviselő bizottmányához, a „Lövész-torna-egylet“ helyiségeinek az Elbában leendő felállíthatása iránt. Minthogy jelenleg el van nyészve egy része azon körülményeknek, melyekkel e kérés korábbi megtagadása indokoltatott: alkalmasint kedvező válaszban

hatlan sveiczi leányok nagy előzékenységgel szolgálnak. Sokan felkeresik a délnyugotra fekvő magyar csárdát és egy gulyás hus mellett hallgatni a magyar zenét — néha a Salamonét. s megkostolni a magyar bort; de sokak véleménye szerint: jobban tenné a csárdá vendéglőse, ha borát mérsékeltébb áron adva, többeknek szolgáltatna alkalmat és kedvet a magyar bor megkostolására. Ez jelenre és jövőre is több hasznót hajtana.

A főcsarnokot 6 órakor zárják, a többek még nyitva maradnak 8 óráig.

Az egész napon át folytonos, járás és szemlélés által kifáradtaknak kedves szórakozást nyújt, ha 4—6 óra közt, az egyiptomi alkirály messziről látszó magas tornyu épületétől délre terülő Mozárt tére menve gyönyörködik Strausz jeles zenekarának játékában, s ha kedve kerekedik egy pohár kávé iszik a mellette levő olasz kávéházban, de hol a szolgálatban nem oly előzékenyek, mint a sveicziak.

A kiállítási tér minden részében lépten-nyomon találkozzunk magyar emberrel, a látogatók nagyon jelentékeny részét magyarországiak teszik, de ugy tetszik nekem, hogy erdélyrészi hazánkfiak aránylag kevesen jönnek fel, pedig kár ez alkalmat fel nem használni, mert bizonyosan megérdemli a fáradságot, mindenki talál magára nézve érdekest és hasznost. Ki ide jön, néhány nap alatt annyit lát és tapasztal, mennyit máskor csak évek alatt érhetne el a föld nagy részét beutazva.

Az elhíresztelt drágaság ne ijeszsen vissza senkit, mert sem szállás, sem étel nem oly drága. Napjára 4—5 forinttal, ha nem is fényűzőleg, de elég kényelmesen ki lehet jönni. Egy belépti-jegy ára 50 kr, csak szeredán 1 forint, de a postákon és kiállítási hivatalnokoknál előfizetve 10 jegyet lehet 4 forintért kapni, s két ily jeggyel a forintos napon is be lehet menni. 80-tól 100 forintig egyes ember feljöhet, s 10 nap itt mulathat. Még van idő — föl kell használni.

B.

részelülend városunk képviselő-bizottmánya részéről e valóban nélkülözhetetlen egylet.

— **Főhívjuk közönségünk figyelmét** e hét színházi játérendjére, mely elég sok érdekest és újat tartalmaz, hogy időtöltés utáni vágyát kielégíthesse. Csütörtökön, aug. 28-án rendkívüli előadás. Carló de Pasqualis, Európaszerte híres római balettmester, a bécsi cs. kir. opera színház két elsőrendű solo balettánczosnője Julietta Disire és Leopoldina Fábri kisasszonyok, mint vendégek először „Tűz a zárdában vigj. 1 felv. Pénteken aug. 30-án. Az említett tánczos és tánczosnők második és utolsó föllépte, és „Becsületzó“ vigj. 2 felv. Szigligetifől. Szombaton, aug. 31. „Az amerikai“ 100 aranyas népszimű, Szigligetifől, 2-or. Vasárnap, sept. 1. „A vérmenyegző.“ Látványos szimű 5 felv. B. K. először. Ugy halljuk, hogy az említett tánczos és tánczosnők művészetükkel mindonütt megnyerték a közönség tetszését s reméljük, hogy biztosan ajánlhatjuk őket közönségünk pártfogásába.

— **Színi szemlénk** tér szűke miatt jövő számunkra maradt.

— **Butyka Dezső** fiatal orvos halálát hozzák a kolozsvári lapok. E hir alaptalan Butyka ur teljesen felüdvülve hagyta el városunkat, s ment vissza rendeltetése helyére.

— **Mult hétfőn délben** tűz volt a kis-utcában. Egy kis faház udvarán felhalmozott szalmacsomó gyuladt meg, szerencsére azonban, a korán érkezett segély meggátolá a tűz tovább terjedését. Gondoskodhatnók rendőrségünk arról, hogy tűz esetén oly veszélyes helyen, minő a Kis utca, ne tartassanak szalmakazalok. Ez eset ujabbán emlékeztet arra, hogy mily nagy szükségün lenne segítve, ha a tűzoltó-egylet valahára létesülne városunkban is.

Dürüczkölő.

Cserei ur a „Magyar Polgár“-ban kemény támadást intéz ellenünk. Igaztalan vádjait hallgatással mellőznők, ha kedvező alkalmul nem szolgálának arra, hogy némely igazságokat elmondjunk Cserei urnak és pártjának. Azt mondja, hogy mi idéztük elé a polgárok közt a szakadást a multban. Ne bolygassuk azt a multat, borítsuk reá sűrű fátyolát a feledésnek; annyival, inkább mert nem tudom, ha valjon önöknek nem több felejtetni valójuk van-e, mint nekünk. Maradjunk tehát csak a jelennél. Azt mondja ön, hogy a jelenben is fölzavarom polgártársaimat pokroczos modorammal. És miből jött ön ez ítéletre? Valóban megérdemli, hogy az érdekes olvasó pár perczet szenteljen e soroknak, hogy azokból megítélhesse: ha valjon Cserei ur és pártjának vagy a csigabiga szárvának nagyobb-e az érzékenysége. A tényállás a következő. A ref. egyházi képviselő-testület a minapában kiegészítette egy háztanácsát. A kisebbség — hová tartozni nekünk is szerecsénk van — azon nézetből indulván ki, hogy erkölcsi testület annál erősebb, minél több intelligens emberek vesznek benne részt; azonvultunk, hogy néhány általános ismert intelligens és buzgó polgártársunkat vigyük be a consistoriumba a többség — hova Cserei ur is tartozik — nem hogy secundálta volna ez üdvös törekvést sőt még kivotizált a consistorok sorából nem egy intelligens erő. Erre mi a legbékülékenyebb és legjótakaróbb modorban a következő igazságra figyelmeztettük polgártársainkat: vigyázzanak polgártársaink s csinyán bánjanak az intelligens egyének kivotizálásával, mert ha e törekvésben megmaradnak, akkor erkölcsitestületeink ugy járnak, mint az az épület, melyből kiszedték az összetartó káposztát t. i. önmagukban összeomlanak. Ez a tényállás. Már most ítélje meg az érdekes olvasó, hogy hol van itt a pokroczos modor? Ez igazságot egy udvari hölgynek sem mondhattuk volna el szelidebben. Ha ez pokrocza, akkor szeretnők tudni minő fogalmak vannak Cserei ur-nak a indiai shawlról!

* *

Ön azt mondja, hogy fölzavarjuk a polgárok közt az egyetértést. Hányszor fog már ismétlődni az életben a bárány és farkas meséje, melyben a farkas rákiált a folyam mentében jóval alantabb álló bárányra: „mért zavarod föl előttem a vizet.“ Imé önök kirekesztik az egyháztanácsból az intelligentiát, csak azért, hogy számukra a votumok többségét szükséges esetében annál inkább biztosítsák; gondnok dr. Antal László urat városunknak a közügyek körül legbuzgóbb polgárát a „Magyar Polgár“-ban kiteszik pellengérre: mi szeliden figyelmeztetjük, hogy az elsővel az erkölcsi testületnek ártanak s dr. Antal László urnak csak az az egy hibája van, hogy árgusi szemekkel örkődik az egyház közvagyonára fölött — s Cserei ur reánk kiált: hogy miért zavarjuk föl előttük a vizet?!

* *

Mannával vagy ambróziával és nem herájtókány s töltött káposztával él ön Cserei polgártárs? hogy oly gyengék idegei, miszerint egy igazságnak ily szelid mo-

dorban való kijelentése is annyira rángatozásba hozza nervusait, hogy pokrocot lát ott, hol a legtisztább fejérségű gyolcsot kellene látnia?!

* * *

Aztán baloldali ember-e ön, hogy napjainkban, az egyenlőség korszakában, a mikor a grófi ezimer sem egyébre való, mint hogy azt az illető kocsiára festesse cifraságnak, maga és pártja számára kiváltságot követel; azt a kiváltságot: hogy önök cselekvényeit ne lehessen bírálat alá venni. Kutassa fel ön a nemes csismadia czéh levéltárát s keresse ki: melyik magyar király vagy fejedelemtől kaptak önök erre privilegiumot. A miniszterek tetteit szabad bonczkés alá venni, hanem a városi iparos polgártársak tévedéseire egy árva szót sem lehet koczkatni! Szépen értelmezik önök a szabadságot.

* * *

Ön a dürrückült primitív szerkezetű gépezetnek tartja. De vallja be ön maga, hogy az oly vastag tévedés, mint, a mely ön hirlapi levelét átlengi, nem épen dürrücköltöbe való-e! hiába tennők azt a legtekélyesebb szerkezetű műmalomba — soha sem lenne belőle királyliszt.

* * *

Köszönjük ön tanácsát arra nézve, hogyan kezeljük a „dürrückült.“ Csupán annyit ígérhetünk, hogy vissza nem élünk a sajtó által kezünkbe adott hatalommal, de azt belátásunk szerint gyakoroljuk. A tévedést rossz akaratot, hiábanvalóságot most tréfásan, majd a guny és satyra élesebb fegyvereivel ostromolni kötelességünknek tartjuk, még ha polgártársaink közt is jelenkeznének azok; nem azért, hogy zavarjunk, hogy polgár, társaink közt egyenetlenséget idézzünk fel; hanem azért, hogy azokból polgártársaink tanúságot merítsenek. Minemazon jó barátok akarunk hasonlók lenni, a ki barátja gyengeségeit szépitni, hibáit elpalástolni igyekszik: hanem ahhoz a jó barát-hoz, a ki szemébe meri mondani jó barátjának: barátom! ez hiba, kerülnöd kell; ez tévedés, melyből kimenekülni kötelesség.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilv. ülésében a 1873. év aug. hó 25-én és következő napjain következő ügydarabok fognak előadatni.

I. Tanács polgári ügyekben.

Petri Ádám k. t. r. b. által.

Szeles Lina s. társa Csép Lajos e. közös udvar megosztása i., Elek János Kiss Ferencz e. egy gyümölcsös-kert i., Krisán Vaszi Dregán Vaszi s. t. e. perkoltségek i., br. Silling Vilmos Zejk József e. haszonbér megszűnt. i., Molnár Nasztaszia Grigona Dotyicza e. kitelepelés i., Vlád Georgia Bezsán Chirila e. 60 frt kölcsön i., Incze Lajosné Nádházi József e. haszonbér megszűnt. i., özvegy Demény Mártonné ifj. Demény Márton e. som. vh. i., Agoston Károly Juhász Károly ellen 50 frt vételár i., Biró Ferencz Dénes Ágoston e. kártérítés i.

Ilyés Károly k. t. p. bíró által.

Densuszán Áronnak Marginean George Constant e. 9 frt 60 kr i., Sult Henrichnek Mundrai Knopfler Móricz e. 23 frt 50 kr i., Buksán Vaszinak Poporadu Moise e. som. vh. i., Benke Sigmond s. t. Zágóni László s. t. e. 150 frt kárt. i., Gáspár Katalin s. t. Haushuld György e. 148 frt i., Balog György s. t. Gyulatelki g. egyház e. 27 frt 32 kr i., Bidian Alexa s. t. Sándor Samu e. egy kancza viszaad i., Silbermann Áron s. t. Petru Dendiás s. t. e. 72 frt i., gr. Rindsmal A.-nek a Bab-féle alap s. t. alperes e. i. p., Csicsó Tanaszias t. Bukacs György e. 50 frt kártérítés i., Astileanu Vaszilika s. t. Pogecsan Oruszia e. megye igazítás i., Hogyina Mária s. t. Szircse Juon e. 33 frt i., Pénteki Katalina s. t. Dobos Ádám e. 70 frt i., Lenke Jusztina s. t. Lup toma e. atyaság elismerés i., Vajda József Török Juon e. 50 frt 16 kr i., Tyokán János Ursz Vaszi e. 20 frt i., Székely András István Krasznai Márton e. 100 frt i., Berkovics Jakab Knopfler Károly e. 120 frt i., Ilyés Mihály Gál József e. 7 frt i., Kovács János Becze János s. társa e. élelmezés i., Roth Cristján s. társ. Plotz Frigyes e. 30 frt i., Puskáriu József, Szilvási Albert s. társ. e. 75 köböl törökb. Florea George F. A. Sofron e. 300 frt i., Zahare József, Zahare István e. somvh. i., Darkó Pál, Hegedüs Sámuel e. somvh. i., Hadnagy Eframine, Hadnagy András e. 40 frt i.

III. Tanács bűnügyekben.

Bárdosy György k. t. r. bíró által.

Aldea József e. testibiztonság e. kihágásos ügye, Czibindeleanu János e. kihágásos ügye, Popa Vaszi ellen bűnsület kihágásos ügye, Bálint György becsületsértés ügye.

kihágásos ügye, Sonkattyám Nicolae e. lopási kihágásos ügye, Ciceiu Oprea e. becsületsértésértire, Muscanu Maria e. testisértési ügye, Pojenár Salam e. lopásérti ügye, e. Szakács János e. testisértésérti ügye, Musca Nicolae e. becsület sértésérti ü., Lezerói Juon e. lopásérti ügye, Bresslauer Jákob és társa, e. becsület sértés i., Milinte István, e. becsületsértés i., Brán Sámuelné e. becs. sért. i., Róth Lajos e. becsületsértésérti ügye, Préda George Mária házasságtörési ügye.

Spech Adolf k. t. r. b. által.

Szentiványi Gábor e. becsületsértésérti ügye, Stojka Jovits e. ugyanazért, Gábor János e. becsületsértésérti ü. Bányász Gábris e. testisértési ü., Avram Nicolai Megyán e. testisértés ü., Filép Lidia e. becsületsértés ü., Butyka Györgyné e. testisértés ü., Stefán Juon e. becsületsértés ü., Puskáriu Alexandru és társa e. testisértési ü., László Zoltán e. vagyonbiztonság e. kihágás i., Kocsis György és társai e. becsületsértési ügye.

Jegyzéke

azon polgári és urbéri peres ügyeknek, melyek a m.-vásárhelyi kir. törvényszéknél f. évi aug. 26-án tartandó nyilvános ülésben elő fognak adatni.

Polgári perek.

Fogarasi Dániel k. törv. bíró által.

Csán Jákobnak Osa Péter Vaszi ellen fekvők iránti pere, Tóth Rozáliának Borsos György és társa ellen fekvőségi igénypere, Soos Dénes és neje Kis Ágnesnek Kathouai Gyula ellen végrehajtás megszüntetése. Moldován Anikó és társainak Szántó János ellen atyaság elismerésérti pere. Jakab Anna Görög Miklósnak Gábris József ellen 1050 frt megfizetése iránt.

Urbéri ügyek.

Gyárlás József k. törv. bíró által.

Thuróczi Jánosnak Lukács Péter ellen urbéripera gr. Peiachevich Márknak Szabó Mihály e. p. ugyan annak Molnár István ellen, Szrátye Istvánnak Nagy Györgyné ellen B. Bálint Józsefnek Kozma Mihály, Karácson Miklós Tamás János és Karácson János ellen, Kocsis Sándornak B. Bálint József ellen, Kocsis Jánosnak az ellen, Moldován Mihálynak ugyan az ellen, Boér Ferencznek Oltyai János, Moldován Mihály Veres és Molnár György e. gr. Piachevich Márknak Veres Mihály ellen, Boér Ferencznek Fazakas János ellen, Moldován Jánosnak Antal Zsigmond ellen Ogréán Péternek ugyan az ellen, Ticska Györgynek ugyan az ellen, Székely Dánielnek Virágháti Samuné ellen, gr. Toldalagi Victornek Ráduly József ellen B. Rauler Rozáliának Korm József ellen, Szabédi Gábornak Jenei József ellen.

Bécsi tőzsdéi árkelet

(Aug. 18.)

5% metallique	68.60
5% nemz. államkölcsön	72.75
1860. államkötvény	102.25
Bankrészvény	974.—
Hitelrészvény	237.50
London	111.10
Ezüst	104.85
Arany	—
Napoleon arany	8.86
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	77.—
" " " temesi	75.—
" " " erdélyi	75.50
" " " horvát-slavon	77.50

Felelős szerkesztő MENTOVICH FERENCZ.

Főmunkatárs és a jogirész vezetője: Kuti Albert

HIRDETME NYEK.

(17)

27 — *

Legujabb törvénykezési munkák.

Kaphatók Witich J. könyvkereskedésében Maros-Vásárhelytt.

Adótörvények és szabályok gyűjteménye.

községek s különösen jegyzők számára
irta: Tili Antal ára 1 frt 20 kr.

A Telekkönyvi Rendtartás.

és az erre vonatkozó törvények és rendeletek magyarázata tekintettel Erdélyre
irta Ziliinszky Imre Ara 2 frt 40 kr.

Az új szolgabírói hivatal.

kézikönyve

megyei tisztviselők,- ügyvédek,- jegyzők, és községi előljárók használatára. Ara 2 frt,

Birtokrendezési eljárás

az ország erdélyi részében ára 40 kr,

Kolozsmegye-gyalui egyesbirája

által

a községi előljáróságok részére kiadott

UTASÍTÁS

községi bíróságokhoz utasított ügyek tárgyalása és kezelése tárgyában.

mintákkal,

Ara 20 kr. — Postánküldve 26 kr.

Törvényezikk a községek rendezéséről

Ara 40 kr.

1873-ik évi országgyűlési törv. cikkek 1-ső füzet 50 kr.

Magyarország és Erdély bírósági szerkezete és helyközségeinek legujabb bírósági felosztása, ára 1 frt 20 kr.

Függelék a köztörvényhatóságok, községek és az első folyamodású bíróságok rendezésére vonatkozó törvények és k. ministeri rendeletek gyűjteménye. Egybeillesztette Szeniczai Gusztáv, ára 70 kr.

Az új bélyeg és illetéki törvény, a miniszter utasításokkal, ára 40 kr.

1872-ik Törvények gyűjteménye. Hivatalos 8-ad réti kiadás 1 frt 20 kr, zsebkiadás 1 frt 20 kr.

1872-iki Rendeletek tára. Hivatalos kiadás, Hatodik folyam. Előfizetési ára 50 ívnek Pesten 3 frt. Postán bérmentve 3 frt 80 kr.

A bélyeg- és illetéktörvények és szabályok. A legujabb időkig kiegészített hivatalos kiadás. Ara 2 frt. Kötve 2 frt 80 kr.

Törvény és községek rendezéséről. Magyar ázó egyzetekkel. Nyolczadrét-kiadás. Ara 1 példánynak 40 kr.

Telekkönyvi oktató.

Irtá Ürmösy Boldizsár Ferencz.

2-ik javított kiadás. Ara 80 kr.

Községi Kalauz

vezérkönyv község- és körjegyzők, községbirák, előljárók, s képviselők használatára.

Számos jegyzetekkel és gyakorlati irománypéldákkal, 2-ik a legujabb rendeletekkel bővített kiadás. Irtá: Tóth Lajos. Ara 4 frt.

Magyar Önügyvéd,

gyakorlati tanácsadó és utmutató a polgári életben előforduló jogügyletek elintézésére, jogügyleteken tárgyzó okiratok és beadványok magyar és német szüvegű iromány példával ellátva, minden osztálybeliek használatára. Ara 2 frt 40 kr.

Irtá. Tóth Lajos.

Községi közigazgatás vagyongazdálkodás és számadások kézikönyve.

Irtá: Tili Antal.

2-ik javított kiadás.

Ara 2 frt 50 kr.

A m. k. belügyminisztértől, a jegyzői szolgálatra készülőknek ajánlva.